

Mysterious Island

Ryan Geldermans

Mysterious Island

ISBN: 9789402142020

© Tekst/vormgeving: Ryan Geldermans en Marco Geldermans 2015

© Illustraties: Bob Geldermans 2015

1

De hele dag was het al mistig geweest, maar nu werd de mist zo dik dat Rickachoo dacht die bijna vast te kunnen pakken. Hij keek om naar zijn vrienden, die achter hem in het kleine zeilbootje zaten. Linksachter hem peddelde Ram-Ky en daarnaast Sunarc. Achter hen stuurde Didgeroo de boot zo goed en kwaad als het ging een weg uit de mist. Ineens meende Rickachoo land te zien. Hij wachtte nog even het zijn vrienden te zeggen. Misschien dat hij zich vergiste. Hoewel de dag vrolijk was begonnen door het vooruitzicht van de zomervakantie, had het noodlot al na een paar uur toegeslagen in de vorm van een dikke mist, die hen nog steeds in zijn grip leek te hebben. Rickachoo tuurde over het inktzwarte water. In de verte meende hij toch echt enkele bomen te zien. Hij kon zich niet meer beheersen en riep uit volle borst: 'Land in zicht!' Door zijn enthousiasme stak hij zijn vrienden aan. Ram-Ky en Sunarc begonnen nog sneller te roeien en Didgeroo stuurde op de aanwijzingen van Rickachoo het bootje een klein haventje in. Ze legden de boot vast aan een paal op een steiger. Voorzichtig stapten ze één voor één uit en eenmaal met de voeten aan vaste wal beseften ze dat de mist als

sneeuw voor de zon was verdwenen. Rickachoo draaide zich om en wees zijn vrienden een pad dat omhoogliep. Aan het einde van het pad leek de zon volop te schijnen.

‘Wauw!’ bracht Didgeroo uit. ‘Wat vreemd. Net was het nog zo mistig!’

Ook Ram-Ky en Sunarc keken hun ogen uit. Ondertussen was Rickachoo bezig om vier rugtassen uit de boot te laden. De vier vrienden bonden de tassen rond hun schouders en na elkaar kort aangekeken te hebben, liepen ze achter elkaar het pad op. Rickachoo, die voorop liep, zag als eerste het bos. Hij wees zijn vrienden erop. ‘Zouden we op een eiland zijn?’ Vervolgens wees hij naar een rotspartij die hoog boven het groen van de bomen uittorende. Ram-Ky gebaarde dat ze verder moesten lopen. Nu nam hij de leiding. Langzaam liepen ze achter elkaar het bos in. Hoewel het donkerder werd, zorgde het zonlicht dat door het bladerendek scheen ervoor dat ze toch goed zicht hadden. Na een minuut of tien, waarbij ze alle vier een keer voorop hadden gelopen, stonden ze ineens aan de oever van een meer. Didgeroo stelde voor om hier hun tent neer te zetten, een kampvuur te maken en wat te gaan eten en drinken zodat ze op verhaal konden komen. Daarna was het misschien het beste om te gaan slapen en energie op te doen voor de volgende dag. Zo gezegd, zo gedaan. Terwijl Ram-Ky en Sunarc de tent opzetten, maakten Didgeroo en Rickachoo een kampvuur en bereidden een avondmaal. Langzaam ging de zon onder in de zee die het mysterieuze eiland omringde.

